

Marie Terezie na Pražském hradě 1717–1780

Letohrádek královny Anny

Renesanční stavba z let 1535–1563, vojskem užívaná v letech 1779–1838

Krátce před smrtí české královny Marie Terezie bylo roku 1779 rozhodnuto předat objekt považovaný za nejkrásnější renesanční stavbu na sever od Alp císařskému a královskému dělostřelectvu. Teprve následně se hledalo jeho bližší využití. Do dnešní doby se nám dochovaly střízlivě klasicistní návrhy stavitele Mathiase Hummela (1800) z roku 1787, podle nichž se měla v Letohrádku zřídit hvězdárna. Naštěstí nebyly nikdy realizovány, jakkoliv byly vůči stavbě vcelku ohleduplné. Nakonec tedy byla stavba využívána tak, jak stála, coby laboratoř výroby střelného prachu. Teprve v roce 1838 byl vydán rozkaz, aby se vojsko z Letohrádku vystěhovalo a následujícího léta 1839 bylo rozhodnuto o zřízení Obrazárny. Od té doby slouží Letohrádek k výstavním účelům. Příklad osudu Letohrádku v mnohém vypovídá nejen o změně přístupu k památkám i symbolům, ale také o vztahu matky a syna, Marie Terezie a Josefa II. Je známo, že mezi nimi, obzvláště v náboženských otázkách, nepanovala shoda. Josef II. se stal po smrti otce císařem a od roku 1765 i spoluvládce. Naplno a rázně začal uplatňovat svou vůli po smrti své matky 29. listopadu 1780. Stará křehká architektura mohla být kdykoliv rozmetána náhodným výbuchem. Podobně se celý Pražský hrad, teprve nedávno přestavěný Marií Terezií, mohl stát kasárnami. Dodnes každý, kdo zavítá do kapucínské hrobky Habsburků ve Vídni, vidí ten propastný rozdíl mezi vzhledem náhrobku rodičů a jejich syna.

